

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-43-25

UDER3

deregulacja

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa.

Projekt ma charakter deregulacyjny.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111 i 497) po art. 1a dodaje się art. 1b w brzmieniu:

„Art. 1b. § 1. Ustawa normuje również szczególne wymagania w zakresie określania terminu wejścia w życie niektórych przepisów ustaw podatkowych.

§ 2. W przedkładanych Sejmowi projektach ustaw podatkowych oraz projektach ustaw zmieniających ustawy podatkowe termin wejścia w życie przepisów tych ustaw, jeżeli zawierają niekorzystne rozwiązania dla podatników, płatników, inkasentów, następców prawnych tych podmiotów lub osób trzecich wynikające w szczególności ze zwiększenia obciążeń, ograniczenia uprawnień lub zmiany obowiązujących zasad opodatkowania, wyznacza się na dzień przypadający nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

§ 3. Odstąpienie od zasady określonej w § 2 może nastąpić, jeżeli:

- 1) przemawia za tym ważny interes publiczny;
- 2) wynika to z konieczności implementacji lub wykonania przepisów prawa Unii Europejskiej.

§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 3, w uzasadnieniu projektu ustawy przedstawia się przyczyny odstąpienia od zasady wyznaczania terminu wejścia w życie określonej w § 2.”.

Art. 2. Do projektów ustaw, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały przedłożone Sejmowi, przepisów art. 1b ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

UZASADNIENIE

Przedłożony projekt przewiduje wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.), zwanej dalej „Ordynacją podatkową”. Zmiany te stanowią realizację filaru VI: „Wsparcie dla biznesu i deregulacja” planu gospodarczego na 2025 r. „Polska. Rok przełomu”, który zakłada eliminację zbędnych procedur administracyjnych, redukcję kosztów prowadzenia działalności oraz zwiększenie przejrzystości systemu podatkowego. Rozwiązania przewidziane w projekcie mają na celu wzmocnienie instrumentów ochrony praw i interesów obywateli.

Celem projektu jest zwiększenie stabilności prawa podatkowego oraz zapewnienie podatnikom i innym podmiotom prawa podatkowego odpowiedniego czasu na dostosowanie się przez nich do zmian w ustawach podatkowych.

Projekt przewiduje poszerzenie zakresu przedmiotowego Ordynacji podatkowej poprzez wskazanie, że ustawa ta reguluje również szczególne wymagania w zakresie wyznaczania terminu wejścia w życie niektórych przepisów zawartych w projektach ustaw podatkowych (projektowany **art. 1b § 1**). Taką regulacją zawiera projektowany art. 1b § 2–4 Ordynacji podatkowej.

System prawa powinien być przewidywalny, a podatnicy i inne podmioty prawa podatkowego nie powinni być zaskakiwani zmianami podatkowymi. Zatem dla zapewnienia odpowiedniego czasu na dostosowanie się przez nich do nowych przepisów, proponuje się wprowadzić zasadę, że w przypadku projektów ustaw podatkowych oraz projektów ustaw zmieniających ustawy podatkowe zawierających niekorzystne rozwiązania dla podatników i innych podmiotów prawa podatkowego (płatników i inkasentów, a także ich następców prawnych oraz osób trzecich), wynikające w szczególności ze zwiększenia obciążeń, ograniczenia uprawnień, albo zmiany obowiązujących zasad opodatkowania, termin wejścia w życie tych przepisów powinien przypadać nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy (**art. 1b § 2**).

Proponowany przepis zawiera przykłady rozwiązań niekorzystnych dla podmiotów prawa podatkowego. Wprowadzenie zamkniętego katalogu mogłoby prowadzić do sytuacji, gdzie określona zmiana – mimo że niekorzystna dla podatników czy innych podmiotów prawa podatkowego – nie byłaby tym przepisem objęta, przez co nie miałaby do niej zastosowania.

Wprowadzona zasada ma na celu skłonienie projektodawcy do każdorazowej oceny wprowadzanych rozwiązań pod kątem korzystności dla podatników i innych podmiotów prawa podatkowego.

Przez zwiększenie obciążeń należy rozumieć zarówno zwiększenie obciążeń fiskalnych jak i biurokratycznych obowiązków. Aby zapewnić odpowiedni czas na zapoznanie się podmiotów prawa podatkowego z nowymi przepisami i ich odpowiednią ochronę, 6 miesięczne *vacatio legis* powinno mieć zastosowanie również do przepisów zmieniających zasady opodatkowania bądź ograniczających uprawnienia (np. zaostreżenie warunków korzystania z ulgi podatkowej).

Jednocześnie przewidziano możliwość wyjątkowego odstąpienia od powyższej zasady, gdy przemawia za tym ważny interes publiczny lub gdy wynika to z konieczności implementacji lub wykonania przepisów prawa UE. Przyczyny takiego odstąpienia będą przedstawiane w uzasadnieniu projektu (projektowany **art. 1b § 3 i 4**). Pojęcie ważnego interesu publicznego jest pojęciem nieostrym zawierającym szeroki zakres pojęciowy, jego konkretyzacja jest dokonywana na gruncie konkretnego przypadku. Chodzi tu o interes publiczny, który jest na tyle istotny, aby mógł być uznany za ważny. Pojęcie ważnego interesu publicznego jest pojęciem występującym w systemie prawa i szeroko omawianym w judykaturze.

Proponowany przepis **art. 1b** będzie miał charakter uzupełniający w stosunku do regulacji ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461). Zgodnie z art. 4 tej ustawy, akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych, wchodzi w życie co do zasady po upływie 14 dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. W uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Proponowana regulacja nie stoi również na przeszkodzie wskazaniu dłuższego niż 6 miesięcy *vacatio legis* ustawy podatkowej np. w sytuacji konieczności dostosowania systemów informatycznych do projektowanych zmian. Jednocześnie konieczność wyjaśnienia w uzasadnieniu projektu odstąpienia od 6-miesięcznego *vacatio legis* na podstawie proponowanych przepisów jest obowiązkiem niezależnym od

obowiązku wyjaśnienia terminu wejścia w życie przepisów wynikającego z innych przepisów prawa.

Przewidziano przepis przejściowy, zgodnie z którym projektowych regulacji nie stosuje się do projektów ustaw podatkowych, które zostały przedłożone Sejmowi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (**art. 2**).

Przewidziano, że projektowana ustawa wejdzie w życie 1 stycznia 2026 r.

Projekt ustawy pozytywnie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Zapewnienie odpowiedniego czasu na dostosowanie się do zmian w ustawach podatkowych zwiększy poczucie stabilności i bezpieczeństwa prawnego.

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Niniejszy projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, w przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jarosław Neneman, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Łukasz Pepliński, Zastępca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. (22) 694 38 86, e-mail: sekretariat.dts@mf.gov.pl	Data sporządzenia 30 kwietnia 2025 r. Źródło: deregulacja Nr w wykazie prac UDER 3
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Brak należytej ochrony podatników i innych podmiotów prawa podatkowego przed nagłymi zmianami przepisów ustaw podatkowych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wprowadzenie, jako zasady, wymogu zapewnienia co najmniej 6-miesięcznego *vacatio legis* w przedkładanych Sejmowi projektach ustaw podatkowych oraz projektach ustaw zmieniających ustawy podatkowe, jeżeli zawierają niekorzystne rozwiązania dla podatników i innych podmiotów prawa podatkowego. Zwiększy to stabilność prawa podatkowego oraz zapewni odpowiedni czas na dostosowanie się przez nich do nowych regulacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy	Wielkość trudna do oszacowania		Zapewnienie okresu co najmniej 6-miesięcy na zapoznanie się z nowymi regulacjami.
Płatnicy	Wielkość trudna do oszacowania		Zapewnienie okresu co najmniej 6-miesięcy na zapoznanie się z nowymi regulacjami.
Inkasenci	Wielkość trudna do oszacowania		Zapewnienie okresu co najmniej 6-miesięcy na zapoznanie się z nowymi regulacjami.
Następcy prawni	Wielkość trudna do oszacowania		Zapewnienie okresu co najmniej 6-miesięcy na zapoznanie się z nowymi regulacjami.
Osoby trzecie	Wielkość trudna do oszacowania		Zapewnienie okresu co najmniej 6-miesięcy na zapoznanie się z nowymi regulacjami.
Prezydent RP	1		Wymóg zapewnienia co najmniej 6-miesięcznego <i>vacatio legis</i> w przedkładanych Sejmowi projektach ustaw podatkowych.
Rada Ministrów	1		Wymóg zapewnienia co najmniej 6-miesięcznego <i>vacatio legis</i> w przedkładanych Sejmowi projektach ustaw podatkowych.

Posłowie	460	art. 96 Konstytucji RP	Wymóg zapewnienia co najmniej 6-miesięcznego <i>vacatio legis</i> w przedkładanych Sejmowi projektach ustaw podatkowych.
Senat	1	-	Wymóg zapewnienia co najmniej 6-miesięcznego <i>vacatio legis</i> w przedkładanych Sejmowi projektach ustaw podatkowych.
Grupa co najmniej 100 tys. obywateli mających prawo wybierania do Sejmu	-	-	Wymóg zapewnienia co najmniej 6-miesięcznego <i>vacatio legis</i> w przedkładanych Sejmowi projektach ustaw podatkowych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W odniesieniu do projektu nie były prowadzone konsultacje poprzedzające jego przygotowanie – tzw. pre-konsultacje publiczne.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W celu przeprowadzenia opiniowania i konsultacji publicznych, projekt został przekazany do następujących podmiotów:

1. Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych
2. Zarząd Główny Stowarzyszenia Księgowych w Polsce
3. Prezes Krajowej Izby Gospodarczej
4. Konfederacja Lewiatan
5. Związek Pracodawców Business Centre Club
6. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
7. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
8. Federacja Przedsiębiorców Polskich
9. Związek Rzemiosła Polskiego
10. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
11. Organizacja Pracodawców Rada Przedsiębiorców
12. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Ze względu na pilny charakter projektu i wąski zakres projektowanych regulacji okres konsultacji publicznych został skrócony do 9 dni (od 14 do 23 kwietnia 2025 r.).

6.

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												

budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania		Wprowadzone regulacje nie spowodują skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
	(dodaj/usuń)												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zapewnienie odpowiedniego czasu na dostosowanie się do zmian w ustawach podatkowych zwiększy poczucie stabilności i bezpieczeństwa prawnego.											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zapewnienie odpowiedniego czasu na dostosowanie się do zmian w ustawach podatkowych zwiększy poczucie stabilności i bezpieczeństwa prawnego.											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zapewnienie odpowiedniego czasu na dostosowanie się do zmian w ustawach podatkowych zwiększy poczucie stabilności i bezpieczeństwa prawnego.											
	(dodaj/usuń)												
Niemierzalne	(dodaj/usuń)												
	(dodaj/usuń)												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
☐ nie dotyczy													
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy							
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:							
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.						☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy							

Komentarz: Zapewnienie podatnikom i innym podmiotom prawa podatkowego odpowiedniego czasu na dostosowanie się do zmian w ustawach podatkowych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt nie wywiera wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt nie wywiera wpływu na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Proponuje się, aby ustawa weszła w życie 1 stycznia 2026 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Efekty wejścia w życie projektowanej ustawy będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

RAPORT Z KONSULTACJI
projektu ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa (UDER3)

1. Omówienie wyników konsultacji publicznych i opiniowania.

a) Podmioty, do których skierowano projekt w celu przedstawienia stanowiska w ramach konsultacji publicznych lub wyrażenia opinii

Krajowa Rada Doradców Podatkowych, Krajowa Izba Gospodarcza, Konfederacja Lewiatan, Związek Pracodawców Business Centre Club, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Federacja Przedsiębiorców Polskich, Związek Rzemiosła Polskiego, Polskie Towarzystwo Gospodarcze, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Organizacja Pracodawców Rada Przedsiębiorców, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców.

b) Podmioty, które przedstawiły stanowisko lub opinię

Warsaw Enterprise Institute, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowa Rada Doradców Podatkowych, Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców, Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego sp. z o.o., osoba fizyczna.

c) Omówienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich

Omówienie uwag zgłoszonych do projektu zostało przedstawione w załączniku do niniejszego Raportu.

2. Informacja o okresie przeprowadzenia konsultacji publicznych i opiniowania i terminie wyznaczonym do zajęcia stanowiska.

Konsultacje publiczne i opiniowanie zostały przeprowadzone w okresie od 14 kwietnia 2025 r. do 23 kwietnia 2025 r. Wyznaczenie 9-dniowego terminu na zajęcie stanowiska było podyktowane pilnym charakterem projektu, wąskim zakresem regulacji oraz nieznaczną objętością projektu ustawy.

3. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

4. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Załącznik do raportu z konsultacji i opiniowania projektu ustawy
o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa (vacatio legis) – UDER3

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Uwaga ogólna	Osoba fizyczna	W art. 84 Konstytucji jest sformułowany obowiązek do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków. Wydłużone vacatio legis powinno dotyczyć wszystkiego co do dotyczy konstytucyjnego obowiązku do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków skonkretyzowanego w ustawie. Z tego względu projektowane zmiany nie realizują wartości konstytucyjnych, bowiem dotyczy tylko ustaw podatkowych.	Uwaga niezasadna. Art. 84 Konstytucji odnosi się wprost do obowiązków określonych w ustawie. Kwestia ogłaszania rozporządzeń jest skorelowana z ustawą, na podstawie której rozporządzenie jest wydawane. Art. 7 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych stanowi, że akty normatywne wydawane na podstawie ustaw można ogłaszać w okresie od dnia ogłoszenia danej ustawy, a przed dniem jej wejścia w życie; akt taki nie może wejść w życie wcześniej niż ustawa.
2.	Art. 1 (projektowany art. 1b)	Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce	Z uwagi na nie zawsze jasną „korzystność” proponowanych w projektach rozwiązań, a także niejednoznaczność pojęcia „ważnego interesu publicznego”, jako warunku skrócenia vacatio legis, wydaje się za celowe i istotne dla poczucia pewności prawa u obywateli, aby odstąpienie od zasady 6-miesięcznego vacatio legis poprzedzało przynajmniej zasięgnięcie opinii u niezależnego podmiotu, jakim jest Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, a w kwestiach dotyczących nie przedsiębiorców – także opinii Rzecznika Praw Obywatelskich. Zapewni to zobiektywizowanie podejmowanych w sprawie odstąpienia decyzji, co będzie miało niebagatelne znaczenie dla budowania zaufania obywateli do państwa. Zwiększy również udział Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców w procesie kształtowania prawa podatkowego, przyczyniając się do wzrostu prestiżu tej instytucji. Mając to na uwadze postulujemy dodanie do projektowanego art. 1b Ordynacji podatkowej § 5 i 6:	Uwaga niezasadna. Każdorazowa ocena wprowadzanych rozwiązań pod kątem korzyści dla podmiotów prawa podatkowego powinna pozostawać w gestii projektodawcy. Niezależnie od tego, skierowanie projektu ustawy do zaopiniowania przez organy i instytucje państwowe, jeżeli projekt dotyczy zakresu ich działania, jest obowiązkiem nałożonym przez § 38 Uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów.

			„§ 5. Odstąpienie, o którym mowa § 3, następuje po zasięgnięciu opinii Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, a w przypadku ustaw podatkowych lub ustaw zmieniających dotyczących podatku dochodowego od osób fizycznych, podatku od spadków i darowizn, podatków i opłat lokalnych oraz podatku od czynności cywilnoprawnych - w zakresie w jakim dotyczą osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej - także Rzecznika Praw Obywatelskich. W razie niewydania opinii w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu przyjmuje się, że opinia potwierdza spełnienie przesłanek, o których mowa w § 3. § 6. W przypadku, o którym mowa w § 3, do przedkładanego Sejmowi projektu ustawy załącza się treść opinii, o których mowa w § 4.”	
3.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 1)	MDDP	Projektowane przepisy przewidują, że szczególne wymagania w zakresie określania terminu wejścia w życie niektórych przepisów ustaw podatkowych zostaną uregulowane w Ordynacji podatkowej. W naszej ocenie nie jest to właściwie rozwiązanie legislacyjne. Po pierwsze, nie jest celowe poszerzanie zakresu przedmiotowego Ordynacji podatkowej o przepisy dotyczące vacatio legis ustaw podatkowych w sytuacji, gdy w polskim systemie prawnym funkcjonuje ustawa z dnia 20 lipca o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tj. Dz. U z 2019 r., poz. 1461) – dalej jako „ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych lub uaon). W tym miejscu warto zauważyć, że ustawa o ogłaszaniu aktów normatywnych nie tylko określa zasady i tryb ogłaszania aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, ale także zawiera ogólną zasadę dotyczącą vacatio legis. Stosownie do art. 4 ust. 1 uaon akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.	Uwaga niezasadna. Generalna zasada dotycząca wejścia w życie ogłaszanych w dziennikach urzędowych aktów normatywnych zawierających przepisy powszechnie obowiązujące znajduje się w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Zgodnie z tym przepisem akty takie: „wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy”. Określenie odpowiedniej vacatio legis jest warunkiem realizacji zasady zaufania obywateli do państwa i pewności prawa. Propozycja wyznaczenia w projektach ustaw podatkowych przedkładanych Sejmowi co najmniej 6-miesięcznego vacatio legis dla określonej kategorii przepisów pełniej realizuje te zasady. Proponowany przepis art. 1b będzie miał charakter uzupełniający w stosunku do regulacji ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Analogiczne rozwiązanie jest przewidziane w projektowanym art. 68b ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, dodawanym projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego (druk sejmowy nr 1108).

			Po drugie, należy zauważyć, że mimo, że „beneficjentem” proponowanych przepisów mają być podatnicy i inne podmioty prawa podatkowego to ich adresatem są wyłącznie władcze podmioty biorące udział w procedurze legislacyjnej, a zatem szeroko rozumiany „ustawodawca”. Tym samym, nie jest zasadne umieszczanie takich regulacji poza ustawą o ogłaszaniu aktów prawnych. W związku z powyższym, rekomendujemy dodanie przepisów wprowadzających zasadę 6-miesięcznego vacatio legis dla przepisów dotyczących prawa podatkowego do ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych.	
4.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 2)	Warsaw Enterprise Institute	Zasada co najmniej 180-dniowego vacatio legis powinna obejmować wszystkie projekty ustaw podatkowych, niezależnie od ich charakteru, z wejściem w życie nie wcześniej niż z początkiem kolejnego roku kalendarzowego po roku ogłoszenia. Takie rozwiązanie zapewni pełną przewidywalność i stabilność systemu podatkowego.	Uwaga niezasadna. Wprowadzona zasada minimalnego vacatio legis ma na celu zapewnienie ochrony i odpowiedniego czasu podmiotom prawa podatkowego w przypadku wprowadzania niekorzystnych dla nich rozwiązań. Brak jest uzasadnienia do wydłużania vacatio legis w odniesieniu do zmian korzystnych dla tych podmiotów.
5.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 2)	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	Propozycja brzmienia § 2: „§ 2. W przedkładanych Sejmowi projektach ustaw podatkowych termin wejścia w życie przepisów tych ustaw wyznacza się na dzień przypadający nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia”.	Uwaga niezasadna. Wprowadzona zasada minimalnego vacatio legis ma na celu zapewnienie ochrony i odpowiedniego czasu podmiotom prawa podatkowego w przypadku wprowadzania niekorzystnych dla nich rozwiązań. Brak jest uzasadnienia do wydłużania vacatio legis w odniesieniu do zmian korzystnych dla tych podmiotów.
6.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 2)	Pracodawcy RP	Minimalny okres vacatio legis dla niekorzystnych przepisów podatkowych powinien być wydłużony do 12. miesięcy. Dłuższe niż zaproponowane vacatio legis uzasadnione jest tym, że przedsiębiorcy nie są w stanie wprowadzić istotnych zmian w organizacji pracy, polityce cenowej oraz planie finansowym przedsiębiorstwa w okresie zaledwie 6. miesięcy– często w czasie trwania roku obrotowego. Okres jednego roku jest więc najbardziej optymalnym czasem, w jaki przedsiębiorcy powinni być wyposażeni. Dzięki temu ci mogliby zawczasu zaplanować zmiany organizacyjne a nie przeprowadzać je w sposób nagły i chaotyczny.	Uwaga niezasadna. Mając na uwadze dynamikę zmian na rynku oraz fakt, że już obecnie zmiana środowiska prawnego nie zawsze nadąża za tymi zmianami zwiększenie minimalnego vacatio legis nie wydaje się uzasadnione. Jednocześnie należy zaważyć, że projektowana regulacja wprowadza minimalny okres vacatio legis i nie stoi na przeszkodzie wyznaczeniu dłuższego okresu w sytuacji, gdy specyfika projektowanych zmian będzie tego wymagała.

7.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 2)	Krajowa Rada Doradców Podatkowych	Nie jest do końca jasny zapis proponowanego nowego art. 1b § 2 o.p. Pojawia się w tym miejscu pytanie, do którego etapu odnosi się powyższy przepis: stanowienia czy stosowania prawa? Zauważyć jednak należy, że tak sformułowany przepis może być rozumiany na płaszczyźnie procesu stanowienia prawa jedynie jako wymóg formalny w przedkładanej ustawie podatkowej. Wynika to wprost ze sformułowania, że w „przedkładanych Sejmowi projektach ustaw podatkowych” powinien zostać przewidziany powyższy termin. Istnieje obawa, że taki zapis mógłby być następnie zmieniony w toku dalszego procesu legislacyjnego, podczas procedowania ustawy przez Sejm lub Senat. Prowadzi to do zagrożenia obejścia w ten sposób zapisu ustawy. proponuje się modyfikację zapisu analizowanego art. 1b § 2 o.p. poprzez wskazanie wprost, że ustawy podatkowe zawierające niekorzystne rozwiązania dla podatników, płatników lub inkasentów, a także ich następców prawnych, lub osób trzecich wynikające w szczególności ze zwiększenia obciążeń, ograniczenia uprawnień lub zmiany obowiązujących zasad opodatkowania, wchodzi w życie nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia ich ogłoszenia w dzienniku urzędowym.	Uwaga niezasadna. Generalna zasada dotycząca wejścia w życie ogłaszanych w dziennikach urzędowych aktów normatywnych zawierających przepisy powszechnie obowiązujące znajduje się w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Zgodnie z tym przepisem akty takie: „wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy”. Określenie odpowiedniej vacatio legis jest warunkiem realizacji zasady zaufania obywateli do państwa i pewności prawa. Propozycja wyznaczania w projektach ustaw podatkowych przedkładanych Sejmowi co najmniej 6-miesięcznego vacatio legis dla określonej kategorii przepisów pełniej realizuje te zasady. Proponowana regulacja nie ingeruje w obszar decyzji Parlamentu w zakresie ostatecznie ustalonego kształtu uchwalanej ustawy. Analogiczne rozwiązanie jest przewidziane w projektowanym art. 68b ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, dodawanym projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego (druk sejmowy nr 1108).
8.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 2)	Warsaw Enterprise Institute	W przypadku utrzymania ograniczenia vacatio legis do „niekorzystnych” zmian, należy wprowadzić zamknięty katalog takich rozwiązań, aby wyeliminować ryzyko niejasności i arbitralnych interpretacji.	Uwaga niezasadna. Proponowany przepis zawiera przykłady rozwiązań niekorzystnych dla podmiotów prawa podatkowego. Wprowadzenie zamkniętego katalogu mogłoby prowadzić do sytuacji, gdzie określona zmiana - mimo, że niekorzystna dla podatników - nie byłaby tym przepisem objęta, przez co nie miałaby do niej zastosowania. Wprowadzona zasada ma na celu skłonienie projektodawcy do każdorazowej oceny wprowadzanych rozwiązań pod kątem korzystności dla podatników.
9.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 2)	Warsaw Enterprise Institute	Wejście w życie nowych przepisów podatkowych powinno być zsynchronizowane z początkiem roku kalendarzowego, aby ułatwić podatnikom dostosowanie się do zmian i zminimalizować koszty administracyjne.	Uwaga niezasadna. Projektowana regulacja wprowadza minimalny okres vacatio legis i nie stoi na przeszkodzie wyznaczeniu dłuższego okresu czy wejściu przepisów od nowego roku podatkowego. W wyroku z 15 lutego 2005 r., sygn. K 48/04 dotyczącym przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że zgodnie z jego dotychczasową linią orzecniczą zmiany podatkowe powinny być ogłaszane przynajmniej na miesiąc

				przed rozpoczęciem nowego roku podatkowego (tak na przykład w sprawie o sygn. K 47/01).
10.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 2)	MDDP	Projektowane przepisy ograniczają stosowanie zasady 6-miesięcznego vacatio legis tylko do niektórych przepisów ustaw podatkowych. W naszej ocenie, w celu realnej poprawy stabilności prawa podatkowego konieczne jest znaczne poszerzenie zakresu, do którego ma być stosowana ta zasada. W związku z powyższym rekomendujemy, by zasada 6-miesięcznego vacatio legis miała zastosowanie do: a) wszystkich przepisów ustaw podatkowych, b) przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustaw podatkowych, c) przepisów zawartych w ustawach niepodatkowych, jeżeli takie ustawy zawierają rozwiązania dotyczące podatników, płatników lub inkasentów, a także ich następców prawnych, lub osób trzecich. ad a) Naszym zdaniem projektowana zasada 6-miesięcznego vacatio legis powinna dotyczyć wszystkich przepisów ustaw podatkowych, a nie tylko takich, które zawierają niekorzystne rozwiązania dla podatników i innych podmiotów prawa podatkowego. Za takim rozwiązaniem przemawiają dwie istotne kwestie praktyczne. Po pierwsze proponowane w Projekcie sformułowane „niekorzystnych rozwiązań” ma charakter ogólny, a jednocześnie Projektodawca nie wskazał zamkniętego katalogu takich rozwiązań. W efekcie pojęcie to budzi wątpliwości interpretacyjne i rodzi ryzyko zawężającej wykładni. Po drugie, doświadczenie pokazuje, że nierzadko neutralne czy nawet korzystne dla podatników zmiany w prawie podatkowym wymagają odpowiedniego czasu na	Uwagi niezasadne. ad a) Wprowadzona zasada minimalnego vacatio legis ma na celu zapewnienie ochrony i odpowiedniego czasu podmiotom prawa podatkowego w przypadku wprowadzania niekorzystnych dla nich rozwiązań. Brak jest uzasadnienia do wydłużania vacatio legis w odniesieniu do zmian korzystnych dla tych podmiotów. Wprowadzenie zamkniętego katalogu rozwiązań niekorzystnych dla podmiotów prawa podatkowego mogłoby prowadzić do sytuacji, gdzie określona zmiana - mimo, że niekorzystna dla tych podmiotów - nie byłaby tym przepisem objęta, przez co nie miałby do niej zastosowania. Wprowadzona zasada ma na celu skłonienie projektodawcy do każdorazowej oceny wprowadzanych rozwiązań pod kątem ich „korzystności”. Projektowana regulacja nie stoi na przeszkodzie wyznaczeniu dłuższego vacatio legis w przypadku zmian korzystnych dla podatników, wymagających dostosowania systemów finansowo-księgowych. ad b) Art. 7 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych stanowi, że akty normatywne wydawane na podstawie ustaw można ogłaszać w okresie od dnia ogłoszenia danej ustawy, a przed dniem jej wejścia w życie; akt taki nie może wejść w życie wcześniej niż ustawa. Jednocześnie, zgodnie z § 127 Zasad techniki prawodawczej, rozporządzenie powinno wchodzić w życie w dniu wejścia w życie ustawy, na podstawie której jest ono wydawane. Z kolei § 128 Zasad techniki prawodawczej stanowi, że rozporządzenie można wydać po dniu ogłoszenia ustawy, w której jest zamieszczony przepis upoważniający do jego wydania, a przed dniem wejścia w życie tej ustawy. W tym przypadku termin wejścia w życie rozporządzenia wyznacza się na dzień nie wcześniejszy niż dzień wejścia w życie ustawy upoważniającej do wydania tego rozporządzenia. Ad c) Przepisy dotyczące praw i obowiązków podatników, czy też odpowiedzialności innych podmiotów prawa podatkowego (podatników, płatników i inkasentów, a także ich następców

		dostosowanie się do nich np. poprzez dostosowanie systemów finansowo-księgowych. ad b) Bardzo często terminy i zasady realizacji „biurokratycznych obowiązków”, o których wspomniano w uzasadnieniu do Projektu wynikają z rozporządzeń wykonawczych. Dlatego też, w naszej ocenie nie ma racjonalnych powodów, by komentowana zasada była ograniczona tylko do przepisów ustaw podatkowych i nie dotyczyła aktów wykonawczych wydanych na podstawie takich ustaw. ad c) Mając na uwadze definicję legalną „ustaw podatkowych” z art. 3 pkt 1 Ordynacji podatkowej oraz dominującą w doktrynie i judykaturze jej wykładnię, proponowana w Projekcie zasada 6-miesięcznego vacatio legis nie będzie dotyczyć takich zmian dotyczących materii podatkowej, które dokonywane są przez tzw. „wrzutki legislacyjne”. Przez „wrzutki legislacyjne” określa się umieszczanie w projektach ustaw kwestii niezwiązanych z przedmiotem projektu albo inicjowane zmian, tak by ominąć pewne etapy procedury legislacyjnej. Doświadczenie pokazuje, że przedmiotem takich „wrzutek legislacyjnych” są także przepisy dotyczące praw, obowiązków czy odpowiedzialności podatników i innych podmiotów prawa podatkowego. W konsekwencji rozwiązanie w proponowanym brzmieniu będzie łatwe do obejścia i przez co zakładane cele nowelizacji nie zostaną osiągnięte. Co więcej – dość powszechnie występują sytuacje, w których przepisy szeroko rozumianego prawa podatkowego znajdują się w ustawach „pozapodatkowych”. Dlatego też proponujemy, żeby omawiana zasada dotyczyła nie tylko „ustaw podatkowych”, ale wszelkich przepisów podatkowych w szerokim znaczeniu (takim jak jest to przyjęte w orzecznictwie na gruncie art. 14b Ordynacji podatkowej).	prawnych oraz osób trzecich) są elementem ustaw podatkowych zdefiniowanych w art. 3 pkt 1 Ordynacji podatkowej, o których mowa w projektowanym art. 1b.
--	--	--	--

11.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 2)	MDDP	Brzmienie projektowanego przepisu sugeruje, że zasada 6-miesięcznego vacatio legis dotyczy tylko treści projektów ustaw podatkowych przedkładanych Sejmowi. Nie trudno sobie wyobrazić sytuację gdy na etapie dalszych prac legislacyjnych zostanie zgłoszona poprawka, a nawet autopoprawka, która skróci znacząco vacatio legis. W efekcie termin wejścia w życie finalnie uchwalonej ustawy może być znacznie krótszy niż 6 miesięcy od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw. W kontekście powyższego rekomendujemy doprecyzowanie komentowanego przepisu, by wykluczyć możliwość skrócenia vacatio legis na etapie prac legislacyjnych.	Uwaga niezasadna. Proponowana regulacja nie ingeruje w obszar decyzji Parlamentu w zakresie ostatecznie ustalonego kształtu uchwalanej ustawy. Analogiczne rozwiązanie jest przewidziane w projektowanym art. 68b ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, dodawanym projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego (druk sejmowy nr 1108).
12.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 2)	MDDP	Proponowany w projekcie 6-miesięczny okres między dniem ogłoszenia ustawy podatkowej zawierającej niekorzystne rozwiązania a dniem wejścia jej w życie nie uwzględnia specyfiki podatków zasadniczo rozliczanych w okresie roku kalendarzowego (podatki dochodowe, podatek od nieruchomości). Wprowadzenie zmian w trakcie roku podatkowego (kalendarzowego), nawet przy zachowaniu projektowanego 6-miesięcznego vacatio legis często stanowi znaczące utrudnienie dla podatników, zwłaszcza dla mikro, małych i średnich przedsiębiorców. Niejednokrotnie wiąże się z koniecznością czasochłonnnych i kosztownych modyfikacji systemów księgowych, kadrowo-płacowych czy procesów administracyjnych. W związku z powyższym postulujemy, by przepisy podatkowe dotyczące podatków rozliczanych zasadniczo w okresie roku kalendarzowego wchodziły w życie w terminie co najmniej 6 miesięcy od ich ogłoszenia, jednakże nie wcześniej niż z początkiem kolejnego roku. Oznacza, to z dniem 1 stycznia mogłyby wejść w życie tylko takie przepisy, które zostały opublikowane w Dzienniku Ustaw do 30 czerwca roku poprzedniego. W efekcie wszystkie niekorzystne dla podatników zmiany przepisów prawa podatkowego w zakresie ww. podatków	Uwaga niezasadna. Projektowana regulacja wprowadza minimalny okres vacatio legis i nie stoi na przeszkodzie wyznaczeniu dłuższego okresu, czy wejściu przepisów od nowego roku podatkowego. W wyroku z 15 lutego 2005 r., sygn. K 48/04 dotyczącym przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że zgodnie z jego dotychczasową linią orzecniczą zmiany podatkowe powinny być ogłaszane przynajmniej na miesiąc przed rozpoczęciem nowego roku podatkowego (tak na przykład w sprawie o sygn. K 47/01).

			wchodziłyby w życie tylko raz w roku – z dniem 1 stycznia. Takie rozwiązanie stanowiłoby milowy krok w kierunku zwiększenia stabilności prawa podatkowego i bezpieczeństwa prawnego podatników.	
13.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 2)	Związek Przedsiębiorców Finansowych w Polsce	Wydaje się zasadnym doprecyzowanie, że 6-miesięczne vacatio legis dotyczyć powinno także ustaw zmieniających ustawy podatkowe, z zastrzeżeniem, że dotyczy ono wyłącznie wprowadzanych zmian w ustawach podatkowych. Zmiany ustaw podatkowych mogą być zawarte w większych projektach nowelizacji dotyczących różnych ustaw, dla których terminy vacatio legis mogą być krótsze. Ponadto w proponowanym brzmieniu art. 1b § 2 Ordynacji podatkowej (art. 1 Projektu) podzielono ustawy podatkowe na "zawierające niekorzystne rozwiązania" i niezawierające takich niekorzystnych rozwiązań. Tylko do tych pierwszych zastosowanie ma 6-miesięczne vacatio legis. Należy podkreślić, że pojedynczy projekt ustawy z reguły zawierać będzie zarówno zmiany korzystne, jak i nie-korzystne dla podatników. Przy czym wszelkie zmiany dotyczące procedur należy uznać za „niekorzystne”, jako że wymagają nakładów dostosowawczych. Należałoby doprecyzować, aby 6-miesięczne vacatio legis obowiązywało generalnie we wszystkich projektach zmian w ustawach podatkowych, zaś odstępienie od tej zasady dla korzystnych dla podatników zmian miało charakter wyjątku (obok implementacji przepisów UE i szczególnie ważnego interesu publicznego) – określonego w projektowanym art. 1b § 3 Ordynacji podatkowej (art. 1 Projektu). Pozwoli to jednoznacznie na różnicowanie terminu wejścia w życie „korzystnych” i „niekorzystnych” przepisów projektu ustawy oraz podkreśli obowiązek wykazania „korzystności” przepisów przez Projektodawcę (jako podmiotu powołującego się na wyjątek od zasady). Mając na uwadze powyższe argumenty, rekomendujemy nadanie projektowanemu art. 1b § 2 Ordynacji podatkowej (art. 1 Projektu) następującego brzmienia:	W zakresie rozszerzenia projektowanej regulacji na „ustawy zmieniające ustawy podatkowe” - uwaga zasadna. W pozostałym zakresie – uwagi niezasadne. Wprowadzona zasada minimalnego vacatio legis ma na celu zapewnienie ochrony i odpowiedniego czasu podmiotom prawa podatkowego w przypadku wprowadzania niekorzystnych dla nich rozwiązań. Brak jest uzasadnienia do wydłużania vacatio legis w odniesieniu do zmian korzystnych dla tych podmiotów. Wprowadzona zasada ma na celu skłonienie projektodawcy do każdorazowej oceny wprowadzanych rozwiązań pod kątem ich „korzystności”.

			„§ 2. W przedkładanych Sejmowi projektach ustaw podatkowych i ustawach zmieniających ustawy podatkowe termin wejścia w życie przepisów tych ustaw w zakresie przepisów podatkowych wyznacza się na dzień przypadający nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia”.	
14.	art. 1 (projektowany art. 1b § 3)	Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców	Wprowadzone w projekcie odstępstwa od 6 miesięcznego okresu vacatio legis czynią wprowadzoną zasadę jedynie czysto formalnym regułą, który bardzo łatwo pominąć odwołując się do ważnego interesu publicznego czy konieczności implementacji lub wykonania przepisów prawa Unii Europejskiej. Pojęcie „ważnego interesu publicznego” nie jest sprecyzowane w polskim prawie i jest tzw. generalną klauzulą odsyłającą. Każdy może tę klauzulę interpretować dowolnie, przez co „ważnym interesem publicznym” może być praktycznie cokolwiek. Inne jest podejście do tego pojęcia w przepisach administracyjnych, inne w gospodarczych, zaś w przepisach podatkowych nie występuje ono w ogóle (za wyjątkiem przypadku umorzenia zobowiązania podatkowego ze względu na ważny interes podatnika lub interes publiczny). Odnosząc się do wyjątku dot. konieczność wykonania lub implementacji przepisów prawa UE należy podnieść, iż państwa członkowskie Unii Europejskiej mają zazwyczaj około dwóch lat na wdrożenie dyrektyw unijnych do swojego prawa krajowego. W każdej dyrektywie jest podany termin, w którym kraje muszą to zrobić. Zatem każdy akt prawa unijnego dotyczący nakładania obciążeń podatkowych przez kraje członkowskie przewiduje odpowiednie vacatio legis znacznie przekraczające okres 6-miesięcy (np. w tzw. dyrektywie SUP vacatio legis w stosunku do opłat pokrywających koszty uprzątnięcia terenów publicznych wynosiło ok. 3,5 roku). Nie ma zatem powodu, aby stosować wyłączenie, z uwagi na przewidywane opóźnienia implementacji w prawodawstwie krajowych, wynikające ze nieprawidłowego zaplanowania procesu transpozycyjnego.	Uwagi niezasadne. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu, chodzi tu o interes publiczny, który jest na tyle istotny, aby mógł być uznany za ważny. Konkretyzacja pojęcia ważnego interesu publicznego będzie dokonywana na gruncie konkretnego przypadku w uzasadnieniu projektu. W przypadku aktów prawnych wdrażających lub wykonujących prawo UE odroczenie przyjęcia projektu takiego aktu może skutkować wszczęciem postępowania naruszeniowego, a w niektórych sytuacjach nałożeniem na Polskę kar finansowych. Zdarzają się sytuacje, że na wdrożenie przepisów prawa unijnego wyznaczany jest krótszy okres niż 6 miesięcy. Każde odstępstwo od zasady minimalnego vacatio legis będzie wymagało przedstawienia w uzasadnieniu projektu ustawy przyczyn takiego działania.

15.	art. 1 (projektowany art. 1b § 3 pkt 1)	Związek Przedsiębiorców Finansowych w Polsce	Należy przynajmniej częściowo doprecyzować nieostre pojęcie, jakim jest „ważny interes publiczny”, poprzez zaznaczenie, że chodzi tu o „szczególnie” ważny interes – co podkreśla ekstrapordynaryjność odstąpienia od 6-miesięcznego <i>vacatio legis</i>. Ponadto, jako szczególną postać i tym samym wzorzec takiego „szczególnie ważnego interesu publicznego” wskazać należy zapobieganie unikaniu opodatkowania, bowiem 6-miesięczne <i>vacatio legis</i> nie powinno stanowić czasowej ochrony dla podmiotów stosujących sprzeczne z prawem praktyki, określone w art. 119a Ordynacji podatkowej. Tym samym postulujemy nadanie projektowanemu art. 1b § 3 Ordynacji podatkowej (art. 1 Projektu) następującego brzmienia: <i>„§ 3. Odstąpienie od zasady określonej w § 2 może nastąpić, jeżeli:</i> <i>1) przemawia za tym szczególnie ważny interes publiczny, w szczególności gdy ustawa ma na celu zapobieżenie stwierdzonemu unikaniu opodatkowania, lub</i> <i>2) wynika to z konieczności implementacji lub wykonania przepisów prawa Unii Europejskiej, lub</i> <i>3) dotyczy wyłącznie zmian korzystnych dla podatników, płatników lub inkasentów, a także ich następców prawnych, lub osób trzecich, w szczególności zmniejszających obciążenia lub obowiązki wynikające z ustaw podatkowych”.</i>	Uwaga niezasadna. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu, chodzi tu o interes publiczny, który jest na tyle istotny, aby mógł być uznany za ważny. Konkretyzacja pojęcia ważnego interesu publicznego będzie dokonywana na gruncie konkretnego przypadku w uzasadnieniu projektu.
16.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 3 pkt 1)	Warsaw Enterprise Institute	Należy wprowadzić precyzyjne kryteria stosowania wyjątku opartego na „ważnym interesie publicznym” oraz obowiązek szczegółowego uzasadnienia każdego odstępstwa, podlegającego konsultacjom publicznym.	Uwaga niezasadna. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu, chodzi tu o interes publiczny, który jest na tyle istotny, aby mógł być uznany za ważny. Konkretyzacja pojęcia ważnego interesu publicznego będzie dokonywana na gruncie konkretnego przypadku w uzasadnieniu projektu.
17.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 3 pkt 1)	MDDP	Mając na uwadze, że pojęcie ważnego interesu publicznego jest bardzo nieostre i uznaniowe to będzie łatwym narzędziem do nadmiernego wykorzystywania tego wyjątku. W konsekwencji projektowana nowelizacja może nie zapewnić realnej ochrony podatników i zwiększenia stabilności prawa podatkowego.	Uwaga niezasadna. Konkretyzacja pojęcia ważnego interesu publicznego będzie dokonywana na gruncie konkretnego przypadku w uzasadnieniu projektu.

			Zatem rekomendujemy doprecyzowanie tego wyjątku poprzez wskazanie jasnych i precyzyjnych kryteriów jego stosowania lub jego usunięcie.	
18.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 3 pkt 2)	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	Zamiast: „2) wynika to z konieczności implementacji lub wykonania przepisów prawa Unii Europejskiej”, powinno być „2) wynika to z konieczności dopasowania lub wykonania przepisów prawa Unii Europejskiej”.	Uwaga niezasadna. Propozycja zastąpienia wyrazu „implementacji” wyrazem „dopasowania” nie zasługuje na uwzględnienie. Analogiczną terminologią posługuje się projektowany art. 68b ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, dodawany projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego (druk sejmowy nr 1108).
19.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 3 pkt 1 i 2)	Pracodawcy RP	1. Pojęcie „ważnego interesu publicznego” nie jest terminem precyzyjnym, stanowi tzw. klauzulę generalną – odsyłającą. Pojęcie to jest odmiennie rozumiane w przepisach administracyjnych, a inaczej w gospodarczych, zaś w przepisach podatkowych nie występuje ono co do zasady w ogóle (za wyjątkiem przypadku umorzenia zobowiązania podatkowego ze względu na ważny interes podatnika lub interes publiczny). 2. Warunek, jakim jest konieczność wykonania lub implementacji przepisów prawa UE budzi nasze istotne wątpliwości. Każdy akt prawa unijnego dot. nakładania opłat (danin) przez państwa członkowskie zawiera odpowiednie vacatio legis – znacznie przekraczające okres 6 miesięcy (np. w tzw. dyrektywie SUP vacatio legis w stosunku do opłat pokrywających koszty uprzątnięcia terenów publicznych wynosiło co najmniej 3,5 roku). Nie ma więc uzasadnienia, aby z tego powodu stosować wyłączenie. Jego teoretyczne zastosowanie wynikałoby wyłącznie ze spóźnionej implementacji, tj. wynikałoby z niewłaściwie zaplanowanego procesu transpozycyjnego przez państwo członkowskie. 3. Ograniczenie stosowania 6-miesięcznego vacatio legis w ww. sytuacjach może doprowadzić do fikcji prawnej i funkcjonowania w systemie przepisu szczególnie łatwego do obejścia.	Uwaga niezasadna. 1. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu, chodzi tu o interes publiczny, który jest na tyle istotny alby mógł być uznany za ważny. Konkretyzacja pojęcia ważnego interesu publicznego będzie dokonywana na gruncie konkretnego przypadku w uzasadnieniu projektu. 2. W przypadku aktów prawnych wdrażających lub wykonujących prawo UE odroczenie przyjęcia projektu takiego aktu może skutkować wszczęciem postępowania naruszeniowego, a w niektórych sytuacjach nałożeniem na Polskę kar finansowych. Zdarzają się sytuacje, że na wdrożenie przepisów prawa unijnego wyznaczany jest krótszy okres niż 6 miesięcy. 3. Każde odstępienie od zasady minimalnego vacatio legis będzie wymagało przedstawienia w uzasadnieniu projektu ustawy przyczyn takiego działania.
20.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 3 i 4)	Krajowa Rada Doradców Podatkowych	w praktyce może nastąpić niejednokrotnie uznanie, że ważny interes publiczny wymaga, aby nie zachowywać 6 miesięcznego vacatio legis. Co więcej – kwestia wszelkich należności, które uregulowane są w ustawach podatkowych	Uwaga niezasadna. Każde odstępienie od zasady minimalnego vacatio legis będzie wymagało przedstawienia w uzasadnieniu projektu ustawy przyczyn takiego działania.

			leży jak najbardziej w interesie publicznym dlatego potencjalnie możliwa jest częsta rezygnacja z ustawowego terminu w imię zachowania wyższego dobra, jakim jest ważny interes publiczny. Druga przesłanka wskazana jako możliwy wyjątek od zasady dotyczy implementacji lub wykonania przepisów prawa Unii Europejskiej. Należy wskazać, że sytuacja ta wydaje się wręcz uzasadniać stan odwrotny – wydłużenia terminu na wejście w życie regulacji. Przepisy unijne będące w większości przypadków na skomplikowanym poziomie, charakteryzujące się mnogością wątpliwości interpretacyjnych oraz dotknięte częstymi błędami podczas procesu implementacji do polskiego porządku prawnego wymagają czasu, aby się dostosować do nich na etapie stosowaniu prawa. W związku z powyższym postuluje się usunięcie zapisów z art. 1b § 3 o.p., a co z tym związane – również zbędny jest wówczas art. 1b § 4 o.p..	W przypadku aktów prawnych wdrażających lub wykonujących prawo UE odroczenie przyjęcia projektu takiego aktu może skutkować wszczęciem postępowania naruszeniowego, a w niektórych sytuacjach nałożeniem na Polskę kar finansowych. Zdarzają się sytuacje, że na wdrożenie przepisów prawa unijnego wyznaczany jest krótszy okres niż 6 miesięcy.
21.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 4)	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	Zamiast: „§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 3, w uzasadnieniu projektu ustawy przedstawia się przyczyny odstąpienia od zasady wyznaczania terminu wejścia w życie określonej w § 2.”, powinno być: „§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 3, w uzasadnieniu projektu ustawy przedstawia się przyczyny odstąpienia od zasady wyznaczania terminu wejścia w życie określonego w § 2.”.	Uwaga niezasadna. Wyraz „określonej” odnosi się do zasady minimalnego vacatio legis i został użyty prawidłowo.
22.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 4)	Pracodawcy RP	§4, który w uzasadnieniu nakazuje wskazać przyczyny odstąpienia, a nie uzasadniać występowanie jednej z ww. przesłanek, np. faktycznego ważnego interesu publicznego. Z tego też powodu w naszej ocenie należy wykreślić z projektu § 3 i § 4.	Uwaga niezasadna. Wskazanie przyczyn odstąpienia od zasady minimalnego vacatio legis będzie polegało na wskazanie przez projektodawcę przepisów tych przyczyn i szczegółowego uzasadnienia ich wystąpienia.
23.	Art. 1 (projektowany art. 1b § 4)	Związek Przedsiębiorców Finansowych w Polsce	Treść uzasadnienia projektu ustawy nowelizującej prawo podatkowe powinna wskazywać precyzyjnie spełnienie warunku szczególnie ważnego interesu publicznego, a zatem np. wskazanie mechanizmu unikania opodatkowania, któremu ma przeciwdziałać projekt ustawy. Niewątpliwie każdy przypadek odstąpienia od zasady 6-miesięcznego vacatio legis będzie budził zainteresowanie obywateli oraz mediów, dlatego szczególnie ważne jest dokonanie na tyle precyzyjnych wyjaśnień w tym zakresie, aby wykorzystanie instytucji odstąpienia nie budziło wątpliwości i nie podważało zaufania do państwa.	Uwaga niezasadna. Projektowana regulacja nie powinna cechować się nadmierną kazuistyką, zbytnią szczegółowością, gdyż to mogłoby utrudniać jej stosowanie.

			Postulujemy nadanie projektowanemu art. 1b § 4 Ordynacji podatkowej (art. 1 Projektu) następującego brzmienia: „§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 3, w uzasadnieniu projektu ustawy przedstawia się przyczyny odstąpienia od zasady wyznaczania terminu wejścia w życie określonej w § 2. Jeśli przyczyną jest zapobieżenie unikaniu opodatkowania uzasadnienie wskazuje w szczególności sposób i rodzaj uzyskiwania korzyści podatkowej, sprzecznej w danych okolicznościach z przedmiotem lub celem ustawy podatkowej oraz informacje na temat stwierdzonych przypadków unikania opodatkowania oraz ujawnionych korzyści podatkowych z tego tytułu”.	
24.	art. 2	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	Autorzy projektu w pierwszej kolejności powinni dać dobry przykład i stosować propozycję już obecnie, przygotowując inne projekty z odpowiednio długim vacatio legis. Nie znajduje więc uzasadnienia przepis przejściowy, z którego wynika, że nowe zasady „stosuje się do projektów ustaw podatkowych przyjętych przez Radę Ministrów po dniu 31 grudnia 2025 r.”. Propozycja: „stosuje się do projektów ustaw podatkowych przyjętych przez Radę Ministrów po dniu wejścia w życie ustawy”.	Uwaga uwzględniona. Zmieniono brzmienie przepisu przejściowego.
25.	art. 2	MDDP	Na negatywną ocenę zasługuje propozycja ograniczenia stosowania zasady sześciomiesięcznego vacatio legis tylko do projektów ustaw podatkowych przyjętych przez Radę Ministrów. Nie znajdujemy żadnego racjonalnego uzasadnienia, by wprowadzenie zasady 6-miesięcznego vacatio legis dla niekorzystnych zmian w ustawach podatkowych miało dotyczyć tylko ustaw przyjętych w ramach tzw. rządowej inicjatywy ustawodawczej. Takie rozwiązanie spowoduje, że bardzo łatwo będzie można obejść projektowaną zasadę poprzez wprowadzanie niekorzystnych zmian podatkowych z krótkim vacatio legis w ramach poselskiej inicjatywy ustawodawczej.	Uwaga uwzględniona. Zmieniono brzmienie przepisu przejściowego.

			W doktrynie prawa konstytucyjnego od dłuższego czasu wskazuje się na tzw. zjawisko „ukrytych projektów rządowych”, które polega na składaniu przez posłów projektów ustaw przygotowanych przez poszczególne ministerstwa w celu ominięcia pracochłonnych procesów prawotwórczych obligatoryjnych dla projektów rządowych. Wejście w życie regulacji w zaproponowanym brzmieniu sprawi, że nadmienione negatywne zjawisko może być nadal praktykowane (a nawet przybierze na sile). Niezależnie od powyższego, należy podkreślić, że projektowany art. 2 Projektu Nowelizacji budzi poważne wątpliwości interpretacyjne. Jego literalne brzmienie sugeruje, że jest on przepisem przejściowym, ale odnoszącym się wyłącznie do projektów ustaw podatkowych przyjętych przez Radę Ministrów. W konsekwencji, można by uznać, że w zakresie ustaw zainicjowanych przez pozostałe podmioty posiadające konstytucyjne prawo inicjatywy ustawodawczej, projektowana nowelizacja nie zawiera przepisów przejściowych. Po drugie, mając na uwadze powszechnie przyjęte reguły wykładni prawa, możliwa jest interpretacja, że projektowane przepisy ustanawiają 6-miesięczne vacatio legis dla wszystkich ustaw podatkowych – niezależnie od tego, który podmiot przedłożył jej projekt Sejmowi. Jednakże, lektura uzasadnienia wskazuje, że prawdopodobnie nie taki był zamiar Projektodawcy. W celu uniknięcia ww. wątpliwości rekomendujemy modyfikację art. 2 Projektu, tak aby jednoznacznie uregulować, że ww. zasada będzie dotyczyć wszystkich projektów (nie tylko przyjmowanych przez Radę Ministrów).	
26.	art. 2	Związek Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce	W art. 2 Projektu należy doprecyzować, że ten przepis przejściowy ma zastosowanie tylko do projektów przedkładanych Sejmowi przez Radę Ministrów. W innym przypadku art. 2 Projektu można zrozumieć, jako odniesienie	Uwaga uwzględniona. Zmieniono brzmienie przepisu przejściowego.

			zasady 6-miesięcznego vacatio legis wyłącznie do projektów rządowych, przez co projekt nie spełniałby swojego celu. Proponujemy nadanie następującego brzmienia art. 2 Projektu: <i>„Art. 2. W przypadku projektów ustaw podatkowych przedkładanych Sejmowi przez Radę Ministrów, przepisy art. 1b ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do projektów ustaw podatkowych przyjętych po dniu 31 grudnia 2025 r.”.</i>	
27.	art. 3	Stowarzyszenie Księgowych w Polsce	Uzasadnienie jak wyżej. Zmiany powinny wejść w życie jak najszybciej, np. „po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia”.	Uwaga niezasadna. Termin wejścia w życie ustawy z dniem 1 stycznia 2026 r. należy uznać za optymalny z punktu widzenia konieczności dostosowania się przez projektodawców ustaw podatkowych do wymogów wynikających z nowych przepisów.